

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **F. U.**, bytem S. 16/76, Olomouc, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2010, č.j. KUOK 115230/2010, sp.zn. KÚOK/102017/2010/ODSH-SD/310, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto pro opožděnost odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 4. 8. 2010, č.j. SMOI/AŘMV/2/2554/2009/Tom (dále i „rozhodnutí o přestupku“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že „... nerespektoval svistou dopravní značku B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ se symbolem „30“ ..., kdy v úseku její platnosti byla naměřena vozidlu žalobce silničním radarovým rychloměrem RAMER 7M-VB rychlost 56 km/h“. Za to byla žalobci uložena pokuta 2800 Kč, uložen zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu dvou měsíců a uložena náhrada nákladů správního řízení ve výši 1000 Kč.

Žalobce uvedl, že správní orgány stanovily okamžik doručení rozhodnutí o přestupku na 5. 8. 2010, kdy rozhodnutí bylo doručeno opatrovníku zmocněnce žalobce. Žalobce považuje za nezákonné ustanovení opatrovníka zmocněnci, protože nebyly splněny podmínky ustanovení – zmocněnec nebyl neznámého pobytu ani se nejednalo o situaci, kdy by se mu prokazatelně nedařilo doručovat. Konstatování správního orgánu, že písemnosti přebírá místo zmocněnce M. P. paní B. P., aniž by správní orgán uvedl, kolikrát se to stalo a doklady byly založeny do spisu, je nepřezkoumatelným tvrzením. Podle zmocněnce k této situaci došlo jen při zastupování jedné osoby a pouze tehdy, když se nezdržoval doma. Nedoručení písemnosti adresátu jde vždy k tíži správního orgánu. Je na správním orgánu, aby zvolil takový způsob doručování, aby úkol splnil. Usnesení o ustanovení opatrovníka nebylo nikdy opatrovanci doručeno, ačkoli to povaha věci dovolovala a žalovaný se s žalobcovými námitkami proti ustanovení opatrovníka odmítl zabývat, ačkoli toto usnesení je přezkoumatelné pouze společně s rozhodnutím ve věci. Další námitka žalobce směřuje proti výběru opatrovníka V. V.. Ten má hájit zájmy opatrovance, tj. v souzené věci zmocněnce. Opatrovník se nespojil ani se zmocněncem ani s žalobcem, alespoň mohl přeposlat rozhodnutí, zvláště pokud má právnické vzdělání. Správní orgán se však vůbec nezabýval tím, zda opatrovník hájí zájmy opatrovance. Naopak, byl s jeho prací natolik spokojen, že ho přijal do svých řad. Žalobce napadá postup správního orgánu, kdy po prvním doručování zmocněnci, kdy byla zásilka doručena jiné osobě, ustanovil opatrovníka, aniž by učinil jiný pokus o doručení. O nabytí právní moci rozhodnutí se žalobce dozvěděl zcela náhodně. Jistě nebylo smyslem užitých ustanovení správního řádu postavit žalobce mimo hru. Jestliže si žalobce zvolil špatného zmocněnce, očekával, že správní orgán jej bude informovat. Za skutečné datum doručení rozhodnutí o přestupku žalobce považuje den, kdy se s ním poprvé seznámil, tj. 14. 9. 2010. Žalobce proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

Ve vyjádření žalovaný uvedl, že skutečnost, že se nedařilo zmocněnci žalobce doručovat, je zřejmá z č.l. 56 správního spisu (pozn.soudu: zde je mezinárodní dodejka, podepsaná manželkou zmocněnce) a tím byla splněna podmínka podle § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu. Žalobce byl vyzooměn o tom, že mu byl ustanoven opatrovník. Způsob a rozsah hájení práva opatrovníka není správní orgán oprávněn hodnotit, protože k tomu nemá zákonné zmocnění (správní orgán není oprávněn hodnotit činnost zmocněnců, např. advokátů). Žalobce poté, co byl seznámen s tím, kdo je opatrovníkem jeho zmocněnce, jej

mohl kontaktovat sám a vyžadovat na něm konkrétní úkony. Pokud by to opatrovník odmítl, námitka žalobce o nedostatečném hájení práv by mohla být opodstatněná. Navíc si po vyrozumění o ustanovení opatrovníka mohl žalobce sám zvolit jiného zmocněnce. Tento postup by byl v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* (právo přeje bdělým). Námitky žalobce spisový materiál vyvracejí a proto žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci, přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 30.11.2010.

Ze správního spisu krajský soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že 12.05.2010 byl předvolán žalobce k dalšímu ústnímu projednání přestupku, dne 17.05.2010 si žalobce převzal předvolání. Dne 26. 5. 2010 udělil žalobce plnou moc M. P., dne 3. 6. 2010 byla tato plná moc doručena správnímu orgánu I. stupně. Dne 7. 6. 2010 byl přestupek projednán v nepřítomnosti žalobce. Dne 28. 6. 2010 bylo vydáno rozhodnutí o přestupku. To bylo zasláno zmocněnci na mezinárodní doručenkou s dovětkem „a remettre en main propre“, „doporučeně“ a „přednostní psaní“. Podle této dodejky převzala zásilku v Polsku paní B. P. dne 2. 7. 2010. Nato dne 4. 8. 2010 správní orgán I. stupně ustanovil zmocněnci žalobce opatrovníka a vyrozuměl o tom žalobce (dne 6. 8. 2010 žalobce toto vyrozumění převzal). Podle odůvodnění usnesení i vyrozumění bylo správnímu orgánu známo, že na adrese zmocněnce písemnosti opakovaně přebírá B. P. a nejsou tedy doručeny do vlastních rukou zmocněnce M. P., což tento sám v jiném případě napadl jako nezákonný postup správního orgánu. Opatrovník převzal rozhodnutí o přestupku dne 04.08.2010. Dne 30.08.2010 nahlédl do spisu žalobce a převzal si kopii kompletního spisu. Dne 15.09.2010 podal odvolání.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí předeslal žalovaný, že rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci dne 20. 8. 2010. Toto rozhodnutí se nepodařilo doručit zmocněnci žalobce, protože ho dne 2. 7. 2010 převzala B. P.. Správnímu orgánu bylo z úřední činnosti známo, že se v případě zmocněnce jedná o osobu, které se prokazatelně nedaří doručovat a proto ustanovil 4. 8. 2010 zmocněnci opatrovníka, který tentýž den usnesení o ustanovení převzal. Den poté převzal opatrovník rozhodnutí ve věci, 5. 8. 2010 tedy započala lhůta běžet a skončila 19. 8. 2010. Žalobce podal odvolání dne 14. 9. 2010, tedy po zákonem stanovené lhůtě. Žalovaný shledal podané odvolání jako opožděné a neshledal předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Spornou otázkou v souzené věci je, kdy bylo žalobci doručeno rozhodnutí o přestupku.

Podle § 51 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, není-li v tomto nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení.

Podle § 72 odst. 1 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením.

Podle § 22 správního řádu adresátům, kteří se zdržují v cizině nebo jejichž sídlo nebo pobyt, popřípadě jiná adresa pro doručování podle § 19 odst. 3 je v cizině, lze doručit prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo prostřednictvím příslušného orgánu státní správy pověřeného k doručování písemností do ciziny. Pokud se tímto způsobem nepodaří písemnost doručit, ustanoví jim správní orgán opatrovníka [§ 32 odst. 2 písm. d)].

Podle Řádu listovních zásilek (http://www.ceskaposta.cz/assets/o-ceske-poste/pravni-predpisy/rad_list_zasilek6.pdf) čl. RL 138 bodu 3.1. Zásilky, které se mají dodat do vlastních rukou, musejí mít nápadným písmem vyznačenou poznámku „À remettre en main propre“ (Dodat do vlastních rukou) nebo obdobnou poznámku v jazyce známém v zemi určení. Tato poznámka musí být na adresní straně, pokud možno v levém horním rohu, případně pod jménem a adresou odesílatele. Podle bodu 3.2 čl. RL 138 požádá-li odesílatel o dodejku a dodání do vlastních rukou adresáta, musí být tiskopis CN 07 podepsán adresátem, nebo, není-li to možné, jeho oprávněným zástupcem. Kromě podpisu musí být rovněž zaznamenáno jméno velkými písmeny nebo jiné jasné a čitelné označení, umožňující jednoznačnou identifikaci podepsané osoby. Podle bodu 3.3 uvedeného článku určení provozovatelé mají povinnost pokusit se o druhé dodání těchto zásilek jen tehdy, dá-li se předpokládat, že druhý pokus bude úspěšný, a dovolují-li to jejich vnitrostátní předpisy.

Soud konstatuje, že jednou z podmínek účinnosti rozhodnutí je jeho řádné doručení. Správní orgán v souladu se zákonem zaslal zmocněnci žalobce do vlastních rukou rozhodnutí a na dodejce vyznačil, že rozhodnutí má být doručeno do jeho vlastních rukou, a to poznámkou „À remettre en main propre“ nad označení odesílatele. V levém dolním rohu adresní stany mezinárodní dodejky je dále uvedeno: „*Tato dodejka může být podepsána adresátem, nebo pokud to předpisy země určení dovolí, jinou oprávněnou osobou*“.

Krajský soud se dotázal ve věci pod sp.zn. 76 A 2/2010 dne 26. 1. 2011 (kde rozhodoval o obdobné otázce a o doručování stejnému zmocněnci jako v souzené věci) u Ministerstva spravedlnosti (které se dotázalo Polské republiky prostřednictvím Evropské justiční sítě), zda dovolují polské předpisy doručení na mezinárodní doručenkou do vlastních rukou jiné osobě než adresátovi a pokud ano, zda je takovouto oprávněnou osobou manželka, a to s odkazy na příslušná znění právních předpisů.

K tomuto dotazu Polská republika skrz Ministerstvo spravedlnosti České republiky sdělila, že v Polsku se rozlišují dva způsoby doručení, které se liší dle toho, kdo ve správním řízení rozhoduje. Rozhoduje-li správní soud, postupuje se dle čl. 72 zákona o řízení před správními soudy (*Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*). Není-li adresát doma, mohou být písemnosti předány jinému dospělému, vrátnému či správě domu (nehrozí-li u nich střet zájmů s ohledem na vedené řízení) a jsou-li ochotni předat písemnost adresátovi. Je-li

řízeno vedeno jiným správním orgánem, postupuje se podle čl. 43 správního řádu (*Kodeks postępowania administracyjnego*). Postup je podobný jako v předešlém případě kromě toho, že písemnost lze doručit sousedovi, ale nelze doručit správě budovy.

Podle čl. 43 polského správního řádu ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí (srov. i <http://isap.sejm.gov.pl/index.jsp>) lze doručit nepřítomnému adresátu rozhodnutí i tak, že bude předáno členovi domácnosti („W przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. O doręczeniu pisma sąsiadowi lub dozorczy zawiadamia się adresata, umieszczając zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy to nie jest możliwe, w drzwiach mieszkania.“). Podle zjištění krajského soudu neexistuje mezinárodní smlouva a jiná právní úprava, která by se zabývala doručováním mezi správními orgány Polské a České republiky, než aplikovaná.

Ve věci pod sp.zn. 76A 2/2010 zdejší soud zjistil (a předtím správní orgán) ze správního spisu, že na doručence k rozhodnutí o přestupku podepsaná B. P. je manželkou zmocněnce, což zmocněnec rovněž tvrdil ve své omluvě správnímu orgánu zaslanému k předvolání. Manželka je dospělým, společně hospodařícím členem domácnosti, v soudním ani správním řízení nebyla vznesena námitka, že by byla nezpůsobilá k právním úkonům, nebo že by nežila ve společné domácnosti se zmocněncem (z vyjádření zmocněnce ze správního spisu plyne opak). Z výše uvedeného tedy vyplývá, že rozhodnutí o přestupku bylo objektivně doručeno do dispoziční sféry žalobce a jeho manželky a v souladu s právními předpisy Polské republiky a Řádu listovních zásilek lze užít fikce, že žalobci správní orgán rozhodnutí o přestupku řádně doručil.

V souzené věci bylo doručeno rozhodnutí o přestupku zmocněnci žalobce již 2. 7. 2010, a proto bylo odvolání žalobce podáno po marném uplynutí odvolací lhůty.

Navíc, podle čl. 5 bod 1. Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii, publ. v Úředním věstníku ES č. 197/2000, každý členský stát zasílá přímo poštou osobám, které se nacházejí na území jiného členského státu, jim určené procesní písemnosti. I aplikace citovaného ustanovení potvrzuje výše uvedenou argumentaci v souzené věci (podle čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, publ. pod č. 209/1992 Sb. lze aplikovat ve správním trestání právě uvedenou prvně citovanou Úmluvu).

Žalovaný sice ustanovil zmocněnci žalobce opatrovníka, k čemuž nebyly ve správním řízení splněny podmínky, avšak vzhledem k výše uvedenému tato vada neměla vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, protože tento postup byl toliko nadbytečný.

Soud se zabýval i tím, zda v souzené věci nejsou takové vady řízení, pro které by z úřední povinnosti měl napadené rozhodnutí zrušit. Soud neshledal nicotnost ani nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ani jiné vady řízení.

Z výše uvedených důvodů krajský soud k žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení úspěšnému žalovanému, protože žalovaný žádné náklady řízení neúčtoval a soud žádné ze spisu nezjistil a žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože v něm nebyl úspěšný (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci, k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Od 1. 1. 2012 se podává kasační stížnost přímo u Nejvyššího správního soudu.

V Olomouci dne 29. 12. 2011

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně